

Димитър Бояджиев

Целувки

Излизам от малката стая,
вей сняг и ми смразва лицето,
но тае във сънна омая
и в пламък топи се сърцето.

Ах, нек си вилнее, нек стене
бездомният вятър зловеци:
доброто ми либе е мене
стоплило с целувки горещи...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6294>]